

ligt og praktisk. Jeg har den Følelse, at der indenfor Venstre i Virkeligheden er en Villie til at sætte en Stopper for dette efter min Mening ødsle Statsbyggeri. Det er jo saadan, at enhver Banegaard skal være et Palads og ethvert Sanatorium et Slot. Jeg synes, vi herhjemme ere i nogen Maade ved at lide af et vist Storhedsvanvid paa dette Omraade. Vi have et gammelt jydsk Ord, der siger, at det er bedst at blive ved Jorden med den ene Ende. Det er ikke saa daarligt et Ord, det kunne vi have Gavn af at lægge os paa Sinde. (Afbrydelse af Rode). Det ærede Medlem kan formodentlig faa Ordet bagefter, hvis han kan holde sig saalænge. Vi trænge til en Administration, til Arkitekter og til Ingeniører, der ville stille det enkle og simple, det jævne, solide og praktiske i første Række, saaledes som det passer sig for vort lille jævne danske Folk. Jeg tror, det er den rige og prægtige alt for store Hovedstad, der forvirrer vort Folk. Man tror, at Landet er stillet som Hovedstaden. Og denne Hovedstad kan dog ikke bære Alverdens Ting. Den suger til sig alt for meget af Landets Kapital, men dens Indsats med Hensyn til Bæreevne er dog væsentlig kun den, at den handler med Landets Produkter og nærer sig noget ved en beskyttet Industri, som de fri Erhverv dog maa bidrage meget stærkt til. (Afbrydelse af Poul Christensen). Det ærede Medlem fra Sorø har ondt ved at tie stille, men det er mig, der har Ordet. Forleden kunde det ærede Medlem udmærket tie stille. Da skulde han have talt. Nu er det mig, der taler, ikke det ærede Medlem.

Den anden Side af Sagen er Spørgsmaalet om en Forøgelse af Tjenestemændene, i dette Tilfælde navnlig Postfunktionærerne. Som jeg sagde, foreslaa vi at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 11 og 12 paa Udvalgets Liste, der angaa en Forøgelse med omtrent et halvt Hundrede nye Postfunktionærer. Jeg mener, vi her ere inde i en ren Svikmølle. Funktionærerne presse i Kraft af deres faste Organisation paa Administrationen, Administrationen presser paa Ministeren, og Ministeren paa Finansudvalget, og Finansudvalget faar som oftest Rigsdagen til at følge med. Dette Forhold er ikke holdbart i Længden. Det kan ikke blive ved. Jeg haaber, der skal vise sig at være et stort Tal, maaske et Flertal, i denne Sal, der vil prøve paa at sige Stop til det. Nu i Aar foreslaar Ministeren, og Finansudvalget tiltræder paa eet Bræt at ansætte omtrent 100 nye Postbude og Postfunktionærer i København. Det be-

tyder alene paa dette Punkt en Udgiftsforøgelse paa 250—300,000 Kr. aarligt. Der blev, som det er nævnt, vedtaget omtrent 40 ved anden Behandling, og nu er her Forslag om 50 til. Vi mene, at dette bør nægtes, fordi disse Bude ere ganske overflødige.

Det er ikke vor Mening at ville forhindre, at den nye Postbygning tages i Brug, men ved den Anmærkning, vi have givet, vise vi en fremkommelig Vej, ad hvilken der kan skaffes det fornødne Mandskab til at betjene ogsaa den store Postbygning. Vi anviser en let fremkommelig og praktisk Vej til at spare omtrent 250,000 Kr. aarlig, nemlig ved at indskrænke Antallet af Postombæringer i København fra 7 til 4—5 i den indre By og fra 4 til 3 i den ydre By. Der er ikke Tvivl om, at det kan gøres uden at medføre nogen som helst praktisk Ulempe. Det vilde være rent formasteligt at sammenligne Landet med København, men jeg vil dog minde om, at derude have vi kun een Postombæring, og mange Gange kommer Posten først hen ad Eftermiddagen. Naar de have 7 Om-bæringer herinde i København, mene vi, at det er overdrevent og ganske overflødigt. Hvad Interesse have Forretningsfolk af at faa Post bragt til sig Klokken 7—8—9 om Aftenen, naar Kontorerne ere lukkede? Der er ingen Tvivl om, at naar Posten bliver udbragt 4—5 Gange i den indre By, hvor Forretningslivet pulserer stærkest, vil det være fuldt ud tilstrækkeligt. Det er derfor vor Overbevisning, at af Københavns omtrent 900 Postbude — naar vi tage Overpostbudene med, antager jeg, der er omtrent 900 — kunne vi meget let spare de 100, uden at nogen berettiget Interesse lider noget Tab derved. Og saa kunne vi tage af dem, der derved blive ledige, og anvende til den nye Postgaard, saa at den kan blive udmærket betjent i saa Henseende.

Det forekommer mig ret mærkeligt, at der i det hele kan fremkomme et saadant Forslag om paa eet Bræt at ansætte 100 nye Postbude her i København alene. Jeg vil tilføje, at vi ville ikke fra vor Side have det mindste imod, om man i de store Provinsbyer, hvor de siges at have 4 Postombæringer, indskrænker dem til 3. Det vil være meget forsvarligt, der vil ikke ske nogen som helst Skade derved (*Martin Olsen*: De kunne selv hente Posten). Det ærede Medlem siger, at de kunne selv hente Posten. Det er meget rigtigt. Er der en stor Forretning, der ønsker at faa Post hentet ved en særlig Lejlighed eller ved et særligt Tog, kan den lade et Bud hente den.